

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 9 september 2021 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht – Österrike) – Adler Real Estate AG, Petrus Advisers LLP, GM mot Finanzmarktaufsichtsbehörde (FMA)

(Mål C-605/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Värdepapper som är upptagna till handel på en reglerad marknad som är belägen eller som bedriver verksamhet i en medlemsstat – Insynskrav – Krav på underrättelse när ”personer som handlar i samförstånd” förvärvar ”större värdepappersinnehav” – Direktiv 2004/109/EG – Artikel 3.1a fjärde stycket – Begreppet ”strängare krav” – Direktiv 2004/25/EG – ”Reglering” av en myndighet som utsetts enligt det direktivet)

(2021/C 462/04)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Adler Real Estate AG, Petrus Advisers LLP, GM

Motpart: Finanzmarktaufsichtsbehörde (FMA)

Domslut

Artikel 3.1a fjärde stycket iii i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/50/EU av den 22 oktober 2013, ska tolkas på så sätt att den utgör hinder för en lagstiftning i en medlemsstat som innebär att aktieägare eller fysiska eller juridiska personer som avses i artikel 10 eller 13 i direktiv 2004/109, i dess lydelse enligt direktiv 2013/50, åläggs strängare krav – i den mening som avses i artikel 3.1a fjärde stycket i direktiv 2004/109 – på underrättelse om större innehav än de krav som föreskrivs i direktiv 2004/109, i dess lydelse enligt direktiv 2013/50, och som följer av lagar och andra författningar som antagits avseende bland annat uppköpserbjudanden, varvid befogenheten att säkerställa efterlevnad av de strängare kraven dock inte har getts en myndighet i nämnda medlemsstat som utsetts i enlighet med artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG av den 21 april 2004 om uppköpserbjudanden.

⁽¹⁾ EUT C 445, 10.12.2018.)

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 9 september 2021 (begäran om förhandsavgörande från Obvodní soud pro Prahu 9 – Republiken Tjeckien) – XR mot Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost

(Mål C-107/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Socialpolitik – Direktiv 2003/88/EG – Arbetstidens förläggning – Begreppen arbetstid och viloperiod – Rast under vilken den anställde måste vara redo för uttryckning inom två minuter – Unionsrättens företrädare)

(2021/C 462/05)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Obvodní soud pro Prahu 9

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: XR

Svarande: Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost

Domslut

- 1) Artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden ska tolkas så, att raster som erbjuds en arbetstagare under dennes dagliga arbetstid, under vilka denne vid behov måste kunna göra en uttryckning inom två minuter, ska anses utgöra "arbetstid", i den mening som avses i denna bestämmelse, när det vid en helhetsbedömning av samtliga relevanta omständigheter framgår att de krav som arbetstagaren är skyldig att iakttä under rasterna är av sådan art att de objektivt och i väsentlig mån påverkar arbetstagarens möjligheter att fritt förfoga över den tid under vilken hans eller hennes tjänster inte tas i anspråk och att ägna sig åt sina egna intressen under denna tid.
- 2) Principen om unionsrättens företräde ska tolkas så, att den utgör hinder för att en nationell domstol, som ska döma i saken efter det att dess ursprungliga avgörande har upphävts av en domstol i högre instans, enligt nationell processrätt är bunden av den rättsliga bedömning som domstolen i högre instans har gjort, när denna bedömning inte är förenlig med unionsrätten.

(¹) EUT C 131, 8.4.2019.)

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 9 september 2021 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht – Tyskland) – Bundesrepublik Deutschland mot SE

(Mål C-768/19) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Gemensam politik avseende asyl och subsidiärt skydd – Direktiv 2011/95/EU – Artikel 2 j tredje strecksatsen – Begreppet familjemedlem – Vuxen som ansöker om internationellt skydd med stöd av sitt familjeband till ett underårigt barn som redan beviljats subsidiärt skydd – Relevant tidpunkt för att bedöma egenskapen av "underårig")

(2021/C 462/06)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Bundesrepublik Deutschland

Motpart: SE

Ytterligare deltagare i rättegången: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Domslut

- 1) Artikel 2 j tredje strecksatsen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet ska tolkas så, att när en asylsökande, som har rest in i den mottagande medlemsstaten där dess underåriga och ogifta barn befinner sig, från sitt barns beviljade status som subsidiärt skyddsbehövande avser härleda en rätt till asyl för egen del, med stöd av denna medlemsstats lagstiftning enligt vilken sådan rätt medges personer som omfattas av artikel 2 j tredje strecksatsen i direktiv 2011/95, är den tidpunkt som är relevant för att avgöra om den person som beviljats sådant skydd är "underårig" i den mening som avses i denna bestämmelse, vid prövningen av den asylansökan som ingetts av fadern, i förekommande fall informellt, det datum då den sistnämnde ingav en sådan ansökan.
- 2) Artikel 2 j tredje strecksatsen i direktiv 2011/95, jämförd med artikel 23.2 i samma direktiv och artikel 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, ska tolkas så, att begreppet familjemedlem inte förutsätter att familjelivet verkligen återupptas mellan föräldern till den person som beviljats internationellt skydd och dennes barn.